

Sygn. akt VU 953/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku I. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania I. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 24 lipca 2015r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lipca 2015 r.. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawczym I. G. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 lipca 2015 r.. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wypłata emerytury uległa jednak zawieszeniu z uwagi na lakt. iż ubezpieczona pozostaje w zatrudnieniu.

W odwołaniu, złożonym w dniu 13 sierpnia 2015 r.. wnioskodawczyni zaskarżyła przedmiotową decyzję w zakresie daty nabycia prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazała, iż wniosek o ustalenie prawa do emerytury wraz z pełną dokumentacją został złożony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w dniu 24 września 2012 r., a ten złożony w dniu 6 lipca 2015 r. jest jego kontynuacją. Podkreśliła nadto, iż ze względu na błędną interpretację przepisów zarówno przez organ rentowny, jak i sąd nie uzyskała ona prawa do emerytury. Nic zaliczono jej bowiem okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego do stażu pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. G., urodzona w dniu (...). złożyła w dniu 21 września 2012 r. wniosek o przyznanie jej prawa do wcześniejszej emerytury (dowód: wniosek o emeryturę - k. 1-3 akt emerytalnych).

Decyzją z dnia 5 października 2012 r., organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do emerytury, wskazując w uzasadnieniu, iż ubezpieczona nie udowodniła wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach oraz nie rozwiązała stosunku pracy (dowód: decyzja ZUS z dnia 5 października 2012 r. k. 33 akt emerytalnych).

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni złożyła w dniu 19 października 2012 r. odwołanie. Wyrokiem z dnia 28 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w⁷ P.

oddalił przedmiotowe odwołanie (dowód: odwołanie z dnia 19 października 2012 r. - 2-3 akt sprawy sygn. V U 1135/12, wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 lutego 2013 r. - k. 17 akta sprawy sygn. V U1135/12).

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2014 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację złożoną od powyższego wyroku przez wnioskodawczynię (dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt UI AU a 684/13 - k. 41 akta sprawy sygn. V U 1135/12).

Wnioskodawczym w dniu 6 lipca 2015 r. złożyła ponowny wniosek o przyznanie jej prawa do wcześniejszej emerytury (dowód: wniosek o emeryturę - k. 48 akt emerytalnych).

Na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawczyni udowodniła staż pracy wynoszący 31 lat, 1 miesiąc i 24 dni okresów składkowych oraz 5 lat, 4 miesiące i 10 dni okresów nieskładkowych (dowód: decyzja z dnia 24 lipca 2015 r. - k. 15 akt ZUS).

Wnioskodawczyni pozostaje w stosunku pracy (okoliczność bezsporna)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje: odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (tj. poniżej 65 lat dla mężczyzn). Ustęp 4 art. 32 stanowi zaś, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1. rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Stosownie do art. 184 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.

32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1. przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W myśl art. 129 ustawy św iadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Powyższy przepis wyraża zasadę, że świadczenie wypłaca się od dnia powstania prawa do niego, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, uzależniając początkową datę wypłaty świadczenia od daty złożenia wniosku o świadczenie (wyr. SN z dnia 10 lutego 2012 r., II UK 146/11. OSNP 2012. Nr 1-2. poz. 17). Tym samym, mimo że prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego powstaje z mocy prawa, a decyzja organu rentowego ma charakter deklaratoryjny, samo spełnienie się przesłanek warunkujących prawo do świadczenia nie stanowi podstawy do wypłaty świadczenia. Postawę taką stanowi natomiast wniosek o przyznanie takiego świadczenia. Konsekwencją tego jest to.

że dopiero złożenie wniosku o świadczenie powoduje obowiązek ustalenia prawa do świadczenia, a następnie do jego wypłaty.

Ustawodawca nie przewidział natomiast możliwości domaga się przez uprawnionego wypłaty świadczenia od daty jego nabycia do chwili złożenia wniosku. Świadczenie wypłaca się bowiem poczynając od dnia powitania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję w urzędzie. Nie wypłaca się zatem świadczenia z wyrównaniem za czas do nabycia do nich prawa, bez względu na przyczynę niezłożenia wniosku. Koniecznym jednak do wydania takiej decyzji jest spełnienie przez wnioskodawcę wszystkich przewidzianych przepisami przesłanek.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia daty nabycia prawa do emerytury przez wnioskodawczynię I. G.. W ocenie skarżącej, prawo to winno być nabyte już we wrześniu 2012 r., tj. w miesiącu, w którym po raz pierwszy złożyła ona wniosek o wcześniejszą emeryturę.

Zdaniem Sądu Okręgowego, nie sposób zgodzić się z powyższym, albowiem prawo do wcześniejsze emerytury może zostać nabyte przez osobę uprawnioną pod warunkiem spełnienia przez nią wszystkich przewidzianych prawem przesłanek. Co prawda, wnioskodawczyni w dniu 24 września 2012 r. złożyła przedmiotowy wniosek i jak pokazało przeprowadzone przez ubezpieczoną postępowanie wyjaśniające, udowodniła wymagany okres 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, jednakże **nie rozwiązała stosunku pracy**. Zgodnie zaś z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 887) w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji tj. w dniu 5.10.2012 roku ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)

okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w⁷ szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)

okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

2. Emerytura, o której mowa w' ust. 1. przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz **rozwiązania stosunku pracy** - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem. Oczywiście warunek ten nie obowiązuje od dnia 1 stycznia 2013 roku, niemniej jednak organ rentowy był zobowiązany stosować przepisy wówczas obowiązujące.

Tym samym organ rentowy zasadnie odmowni wnioskodawczyni prawa do tego świadczenia.

W dniu 6 lipca 2015 r. ubezpieczona złożyła ponowny wniosek o przyznanie jej prawa do wcześniejszej emerytury, tym razem spełniając wszystkie konieczne przesłanki. Tym samym Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 16 lipca 2015 r. przyznał wnioskodawczyni I. G. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 lipca 2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wypłata emerytury uległa jednak zawieszeniu z uwagi na fakt, iż ubezpieczona pozostaje w zatrudnieniu.

Zgodnie zatem z cytowanymi powyżej przepisami organ rentowy wydaje decyzję o przyznaniu prawa do emerytury, gdy wnioskodawca spełni wszystkie przewidziane przepisami przesłanki do jej nabycia. Datą początkową jej nabycia jest pierwszy dzień miesiąca, w którym został złożony wniosek o przyznanie emerytury bądź data spełnienia ostatniej z przesłanek. Tym samym w przedmiotowej sprawie decyzją z dnia 16 lipca 2016 r. i uznać należy za prawidłową.

Dlatego też, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.